

givet et Regale paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig til Hr. Clauson-Kaas, der i øvrigt er i Stand til at udleje sin Bane til Væddeløbsselskabet for 30,000 Kr. aarlig. Det er en Gave til Konsortiet. Den højtærede Minister gaar udenom Landbrugsministeren, baade naar han skal hjælpe den ædle Hesteavl og det lille Landbrug. Den højtærede Minister ejer selv Grunde paa ca. 600,000 Kvadrat-Alen i umiddelbar Nærhed af dette Væddeløbsselskabs Grunde. Ministeren har givet Lotterikoncessionen til Folk, der pantsatte den i Grundejerbanken i samme Øjeblik, de faa den. Jeg maa spørge: Er det ikke i sig selv en Ting, som er utilladelig, er det ikke en aldeles utilladelig Omgang med Statens Midler og Magt? Og jeg spørger de Herrer: Hvis Højres Ministre havde gjort det i sin Tid, hvorledes vilde De saa være optraadt overfor os? Jeg minder blot om en saa lille Ting, som da en af Højres Justitsministre ansatte sin Søn i et aldeles ligegyldigt Embede, som denne besørgede lige saa godt som enhver anden, og hvortil han var kvalificeret, i hvert Fald et Embede, som var fuldstændig ligegyldigt, hvad skrev da ikke Deres Presse? I sin Tid, da en af Højres gamle Hædersmænd, Hr. N. Andersen, blev Lotterikollektor, en uskyldig Ting til en gammel veltjent Rigsdagsmand, det indrømme de Herrer sikkert nu — hvilken Vrede stod da ikke ud af Venstres Presse mod det, som Højre her havde gjort! Ja, den højtærede Konseilspræsident har selv været med til som Ordfører for Folketinget under Finanslovdebatten at bebrejde en Højremand (Scharling), der var bleven Minister, at han som Retræte forbeholdt sig igen at træde ind i den Stilling, han havde, forinden han blev Minister. Saaledes har det stærke moralske Syn været paa Højres Stilling; saadanne uskyldige Ting som en Lotterikollektion til en gammel veltjent Rigsdagsmand er bleven bebrejdet mit Parti stærkt i sin Tid, og den højtærede Konseilspræsident har da holdt Ideens Fane saa højt, at den rakte ind i adskillige Himle. Men nu tier den højtærede Konseilspræsident. Den højtærede Konseilspræsident siger intet; han sidder ved Siden af en Mand, der i Virkeligheden har misbrugt Kronregalet paa den Maade, som her foreligger. Det kan ikke benægtes.

Da vi havde Winther-Affæren for, undrede flere sig over, at jeg ikke forfulgte den videre. Jeg gjorde det ikke, fordi jeg syntes, at den højtærede Finansminister egentlig havde Ret. Den højtærede Fi-

nansminister sagde det gamle italienske Ord: Così fan tutte — saaledes gøre de jo alle. Jeg mente, at den højtærede Finansminister havde Uret i det Omfang, hvori han sagde det; men faktisk havde jeg lært at kende alt for mangé af vore Aktieselskabers Regnskaber, og jeg tror, at der er mange Steder, hvor Regnskaberne ere, om ikke fuldt saa grove, saa dog omtrent lige saa slemme, og jeg vidste, at den Moral, som disse Regnskaber vare Udslag af, var i Færd med at komme i Højsædet, selv om den maaske ikke er kommen der endnu, thi der er hæderlige Mænd endnu i dette Land. Men i hvert Fald stod det for mig saaledes: Hvor er det ikke uretfærdigt at røre ved denne lille Mand, denne Højesteretssagfører, i det Øjeblik, der kommer et Eksempel ovenfra af den Art. Man kunde jo netop Gang paa Gang sige: Den højtærede Justitsminister sidder og regerer i Danmark; hvorfor skulle vi saa slaa alle de smaa Fugle ned, naar den store Høg endnu er i Skoven.

Dertil kommer endelig dette, den højtærede Minister kan sige, at alle hans Grundspekulationer ere af privat Natur. Ja, det er privat, men der er dog noget underligt i, at hvor som helst der er Grund erhvervelser paa Tale, og hvor som helst der samtidig er den Mening, at Staten skal intervenere paa en eller anden Maade, møder man den højtærede Ministers Slagskygge et eller andet Sted. Det kan som sagt være Tilfældigheder, men disse Tilfældigheder blive tilsidst dræbende.

Og dertil kommer en ren økonomisk Betragtning, jeg gerne vil have Lov at gøre gældende. Jeg vil tage en Sammenligning med Norge i 1899, da det gennemgik sin Krise i Kristiania. Der var den Bjendommelighed ved det, at det var ikke en Byggekrise, men en Grundkrise. Der var saa mange Grundstykker paa Markedet, at Kristiania skulde vokse til det dobbelte, hvis disse Grundstykker skulde kunne omsættes. Noget lignende er Tilfældet for Øjeblikket her i København og Omegn, og det er denne ulykkelige og ulyksalige Grundspekulation, der har været med til at forcere Byggeriet, fordi disse Grundspekulanter ikke altid have Penge, men skulle have deres Grunde omsatte efterhaanden og derfor maa forcere Byggeriet, og det er denne store og skadegørende Grundspekulation i København, der gør, at der er saa mange Grunde paa Markedet, at København efter mit Skøn maa vokse til 1 Mill. Indbyggere — hvad jeg dog haaber, at den ikke gør —, for at Grundspekulan-